YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
17 päivänä syyskuuta 2003 *

Asiassa T-54/98,

Aruba, edustajinaan asianajajat P. Bos ja M. Slotboom, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään T. van Rijn, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

jota tukevat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J. Huber ja G. Houttuin, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään R. Magrill, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi 17 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2553/97 (EYVL L 349, s. 26),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan r alakohdan (josta on muutettuna tullut EY 3 artiklan 1 kohdan s alakohta) mukaisesti yhteisön toimintaan sisältyy merentakaisten maiden ja alueiden (MMA) assosiointi kaupankäynnin lisäämiseksi sekä yhteiset pyrkimykset taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistämiseksi.

2 Aruba kuuluu MMA:ihin.

3 EY:n perustamissopimuksen 227 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 299 artiklan 3 kohta) mukaan EY:n perustamissopimuksen liitteessä IV (josta on muutettuna tullut EY liite II) mainittuihin MMA:ihin sovelletaan kyseisen sopimuksen neljännessä osassa määrättyä, assosiointia koskevaa erityissääntelyä. Aruba mainitaan kyseisessä liitteessä.

4 EY:n perustamissopimuksen 136 artiklan toisessa kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 187 artikla) määrätään, että neuvosto antaa MMA:iden sekä yhteisön välisessä assosiaatiossa saatujen kokemusten ja tämän sopimuksen periaatteiden pohjalta yksimielisesti säännökset MMA:iden sekä yhteisön välistä assosiaatiota koskevista säännöistä ja menettelyistä. Tämän määräyksen nojalla neuvosto teki MMA:iden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä helmikuuta 1964 tehdyn päätöksen 64/349/ETY (EYVL 1964, 93, s. 1472). Päätöksellä korvattiin MMA:iden assosiointia koskeva, perustamissopimuksen liitteenä oleva viideksi vuodeksi tehty soveltamissopimus 1.6.1964 alkaen eli siitä päivästä alkaen, jona Yaoundéssa 20.7.1963 allekirjoitettu, yhteisön tukien rahoituksesta ja hoidosta tehty sisäinen sopimus tuli voimaan.

5 Useiden samassa tarkoituksessa tehtyjen päätösten jälkeen neuvosto teki MMA:iden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1; jäljempänä MMA-päätös). Sen 240 artiklan 1 kohdan mukaan MMA-päätöstä sovelletaan 10 vuoden ajan 1.3.1990 lähtien. Saman artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetään kuitenkin, että neuvosto vahvistaa ennen ensimmäisen viiden vuoden määräajan päättymistä yksimielisesti komission ehdotuksesta tarvittaessa paitsi yhteisön rahoitustuen seuraavalle viisivuotiskaudelle myös mahdolliset MMA:iden assosiaatiota yhteisöön koskevat muutokset. Näin menetellen neuvosto teki MMA-päätöksen välitarkistuksesta 24 päivänä marraskuuta 1997 tehdyn päätöksen 97/803/EY (EYVL L 329, s. 50).

6 MMA-päätöksen 101 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se oli alkuperäisessä muodossaan, määrättiin seuraavaa:

"Tuotaessa MMA:ista peräisin olevia tuotteita yhteisöön ne vapautetaan tulleista ja vaikutukseltaan vastaavista maksuista."

7 Tämän saman päätöksen 102 artiklassa määrättiin seuraavaa:

"Yhteisö ei sovella määrällisiä rajoituksia eikä toteuta vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä MMA:ista peräisin olevien tuotteiden tuontiin."

8 MMA-päätöksen 108 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa viitataan päätöksen liitteeseen II (jäljempänä liite II) alkuperätuotteiden ja niihin liittyvien hallinnollisten yhteistyötoimenpiteiden käsitteiden määrittelemiseksi. Kyseisen liitteen 1 artiklan mukaan tuotteen katsotaan olevan peräisin MMA:ista, yhteisöstä tai Afrikan, Karibian tai Tyynenmeren valtioista (jäljempänä AKT-valtiot), jos se on niissä kokonaan tuotettu tai jos sitä on niissä riittävästi käsitelty.

9 Liitteessä II olevan 3 artiklan 3 kohdassa on luettelo valmistus- tai käsittelytoimista, joita pidetään riittämättöminä antamaan MMA:ista peräisin olevalle tuotteelle alkuperäaseman.

10 Liitteessä II olevan 6 artiklan 2 kohdassa säädetään kuitenkin seuraavaa:

"Jos — — AKT-valtioissa kokonaan tuotettuihin tuotteisiin kohdistuu MMA:issa käsittely- tai valmistustoimia, ne katsotaan MMA:issa kokonaan tuotetuiksi tuotteiksi."

11 Liitteessä II olevan 6 artiklan 4 kohdan mukaan edellä mainittua "AKT/MMA-alkuperän kasautumista koskevaa sääntöä" sovelletaan "kaikessa MMA:issa toteutettavassa valmistuksessa tai käsittelyssä, 3 artiklan 3 kohdassa luetellut toimet mukaan lukien".

12 Päätöksessä 97/803/EY rajoitetaan AKT/MMA-alkuperän kasautumista koskevan säännön soveltamista MMA:ista peräisin olevan sokerin osalta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi MMA-päätökseen lisättiin päätöksellä 97/803/EY 108 b artikla, jonka nojalla AKT/MMA-alkuperän kasautuminen myönnetään vuosittain tietylle määrälle sokeria. Kyseisen 108 b artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Liitteessä II olevassa 6 artiklassa tarkoitettu AKT/MMA-alkuperän kasautuminen myönnetään vuosittain 3 000 tonnin määrälle — — sokeria.

2. AKT/MMA-alkuperän kasautumista koskevien sääntöjen täytäntöönpanemiseksi sokerin muotoilun paloiksi tai värjäyksen katsotaan riittävän antamaan tuotteille MMA-alkuperäaseman."

13 Komissio antoi 17 päivänä joulukuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 2553/97 eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi (EYVL L 349, s. 26; jäljempänä riidanalainen asetus). Tässä asetuksessa säädetään, että MMA-päätöksen 108 b artiklassa tarkoitetun sokerin, jolle myönnetään AKT/MMA-alkuperän kasautuminen, tuonti edellyttää tuontitodistuksen jättämistä.

14 Riidanalainen asetus tuli sen 8 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan voimaan 19.12.1997.

Asian käsittelyn vaiheet

15 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.4.1998 jättämällään kannekirjelmällä nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

16 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 9.7.1998 jättämällään asiakirjalla esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Kantaja esitti 14.8.1998 huomautuksensa tästä oikeudenkäyntiväitteestä.

17 Neuvosto ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.7. ja 18.8.1998 toimittamillaan asiakirjoilla esittäneet työjärjestyksen 115 artiklan mukaisen väliintulohakemuksen, jossa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi nämä hakemukset 17.12.1998 antamallaan määräyksellä.

18 Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhagen (Alankomaat) puheenjohtaja esitti yhteisöjen tuomioistuimelle EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 234 artikla) mukaisen kysymyksen päätöksen 97/803/EY pätevyydestä (asia C-17/98).

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 11.2.1999 antamallaan määräyksellä lykätä nyt käsiteltävänä olevan asian käsittelyä siihen asti, kunnes yhteisöjen tuomioistuin antaa tuomion, jolla asia C-17/98 ratkaistaan lopullisesti. Asian käsittelyä jatkettiin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-17/98, Emesa Sugar, 8.2.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. I-675) jälkeen.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja päätti 5.10.2000 antamallaan määräyksellä lykätä asian käsittelyä siihen asti, kunnes yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee lopullisesti asian C-142/00 P, joka koski muun muassa Alankomaiden Antillien asiavaltuutta MMA:ista peräisin olevia tuonteja rajoittavien toimenpiteiden osalta. Asian käsittelyä jatkettiin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-142/00 P, komissio vastaan Nederlandse Antillen, 10.4.2003 antaman sen tuomion (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) jälkeen, jolla kumottiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-32/98 ja T-41/98, Alankomaiden Antillien hallitus vastaan komissio, 10.2.2000 antama tuomio (Kok. 2000, s. II-201), koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli virheellisesti katsonut, että Alankomaiden Antilleilla oli EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan neljäs kohta) mukainen asiavaltuus riidanalaisten toimenpiteiden osalta.

21 Asianosaisia kehotettiin 28.4.2003 päivätyllä kirjeellä esittämään huomautuksensa nyt käsiteltävänä olevan asian käsittelyn jatkamisesta. Kantaja ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta eivät esittäneet huomautuksia. Komissio ja neuvosto esittivät kumpikin huomautuksensa 11. ja 12.6.2003 päivätyillä kirjeillä.

Asianosaisten vaatimukset

22 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Oikeudenkäyntiväitteessään komissio, jota tukevat neuvosto ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Oikeudenkäyntiväitteestä esittämissään huomautuksissa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— päättää käsitellä oikeudenkäyntiväitteen pääasian yhteydessä

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen

— päättää oikeudenkäyntikuluista myöhemmin, jos se päättää, että oikeudenkäyntiväitettä ei käsitellä pääasian yhteydessä.

Tutkittavaksi ottaminen

25 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ratkaista oikeudenkäyntiväitteen käsittelemättä itse pääasiaa, jos asianosainen tekee sitä koskevan hakemuksen. Saman artiklan 3 kohdan mukaisesti hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toisin päätä. Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoja tutkimalla riittävästi selvitystä voidakseen ratkaista hakemuksen suullista käsittelyä aloittamatta.

Asianosaisten lausumat

26 Komissio väittää oikeudenkäyntiväitteessään, että riidanalainen asetus ei koske kantajaa erikseen eikä suoraan perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla. Komissio ja neuvosto korostavat oikeudenkäynnin jatkamisesta esittämissään huomautuksissa, että edellä 20 kohdassa mainittu, asiassa komissio vastaan Alankomaiden Antillien hallitus annettu tuomio johtaa väistämättä päätelmään, että nyt käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä tutkimatta.

27 Kantaja väittää ensisijaisesti, että Aruballa on erityisasema. Tältä osin kantaja viittaa EY:n perustamissopimuksen neljänteen osaan ja EY:n perustamissopimuksen liitteeseen IV, jossa Aruba mainitaan nimenomaisesti MMA:na. Kantaja väittää, että Aruballa on Euroopan parlamentin tilanteen kanssa yhdenmukaisella tavalla (yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-70/88, parlamentti v. neuvosto, 22.5.1990 antama tuomio, Kok. 1990, s. I-2041, Kok. Ep. X, s. 443) oikeus nostaa kumoamiskanne silloin, kun sen kanteella pyritään suojelemaan sille perustamissopimuksessa myönnettyjä oikeuksia. Perustamissopimuksen 173 artiklan toisen ja kolmannen kohdan analoginen soveltaminen johtaisi kantajan mukaan siis siihen, että nyt käsiteltävänä oleva kanne otetaan tutkittavaksi.

28 Toissijaisesti kantaja vakuuttaa, että riidanalainen asetus koskee sitä suoraan ja erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

29 Ensimmäiseksi kantaja katsoo, että riidanalainen asetus koskee sitä suoraan, koska siinä ei jätetä jäsenvaltioille lainkaan harkintavaltaa sen täytäntöönpanossa (yhdistetyt asiat 41/70—44/70, International Fruit Company ym. v. komissio, tuomio 13.5.1971, Kok. 1971, s. 411, 23—28 kohta; yhdistetyt asiat 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 ja 10/84, Salerno ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2523, 31 ja 32 kohta ja asia 207/86, Apesco v. komissio, tuomio 26.4.1988, Kok. 1988, s. 2151, 11—23 kohta).

30 Toiseksi kantaja katsoo, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen. Tältä osin kantaja huomauttaa, että asetuksella rajoitetaan MMA:ista peräisin olevan sokerin tuontia. Kantajan mukaan riidanalaisella asetuksella on siis vaikutusta alueiden ja maiden suljettuun ryhmään, jotka on lueteltu tyhjentävästi EY:n perustamissopimuksen liitteessä IV, ja johon Aruba kuuluu.

31 Lisäksi kantaja katsoo, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen, koska päätös 97/803/EY, jolle riidanalainen asetus perustuu, ei sido sitä eri jäsenvaltioihin nähden. Tältä osin kantaja selittää, että asiakirjat Itävallan, Suomen, Portugalin, Espanjan ja Ruotsin liittymisehdoista Euroopan yhteisöihin on ratifioitu vain Alankomaiden eikä Aruban osalta. Kantajan mukaan Aruba erottuu näin ollen muista MMA:ista.

32 Seuraavaksi kantaja katsoo, että riidanalainen asetus, jolla rajoitetaan MMA:ista peräisin olevan sokerin vientejä, koskee sitä erikseen, koska se on asemaltaan MMA, joka tuottaa ja vie sokeria, jolla on tällainen alkuperä. Kantaja korostaa,

että riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana miltei kaikki sokeri, johon sovellettiin AKT/MMA-alkuperän kasautumista, oli peräisin Arubasta.

33 Kantaja väittää lopuksi, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen, koska ennen päätöksen 97/803/EY tekemistä se kävi komission ja neuvoston kanssa sellaisia neuvotteluita MMA-päätöksen säännösten muuttamisesta, jotka johtivat riidanalaisen asetuksen antamiseen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 Aluksi on muistutettava, että perustamissopimuksen 173 artiklan toista kohtaa (ks. tältä osin asia C-95/97, Région wallonne v. komissio, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. I-1787, 6 kohta ja asia C-180/97, Regione Toscana v. komissio, määräys 1.10.1997, Kok. 1997, s. I-5245, 6 kohta) ja sen kolmatta kohtaa ei voida soveltaa analogisesti. Tästä seuraa, että kantajan asiavaltuutta voidaan tarkastella vain perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla (asia C-452/98, Nederlandse Antillen v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8973, 50 kohta).

35 Seuraavaksi on todettava, että riidanalainen asetus on yleisesti sovellettava. Sitä sovelletaan nimittäin kaikkeen sellaisen sokerin tuontiin yhteisössä, johon sovelletaan AKT/MMA-alkuperän kasautumista.

36 On kuitenkin tutkittava, voidaanko kuitenkin katsoa, että riidanalainen asetus koskee kantajaa suoraan ja erikseen siitä huolimatta, että se on yleisesti sovel-

lettava. Toimen yleinen sovellettavuus ei nimittäin estä sitä, etteikö se voisi koskea tiettyjä luonnollisia tai oikeushenkilöitä suoraan ja erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. 177, 19 kohta ja edellä 34 kohdassa mainittu asiassa Nederlandse Antillen v. neuvosto annetun tuomion 55 kohta).

37 On todettava, että riidanalainen asetus koskee kantajaa suoraan. Siinä ei nimittäin jätetä sitä soveltaville jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille mitään harkintavaltaa (asia T-43/98, Emesa Sugar v. neuvosto, tuomio 6.12.2001, Kok. 2001, s. II-3519, 48 kohta).

38 Siltä osin kuin on kyse siitä, koskeeko riidanalainen asetus kantajaa erikseen, on aiheellista muistuttaa, että jotta yleisesti sovellettavan säädöksen voidaan katsoa koskevan luonnollista tai oikeushenkilöä erikseen, sen on vaikutettava sen oikeudelliseen asemaan sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197 ja 223, Kok. Ep. I, s. 181 ja edellä 34 kohdassa mainitussa asiassa Nederlandse Antillen v. neuvosto annetun tuomion 60 kohta).

39 Edellä 34 kohdassa mainitussa asiassa Nederlandse Antillen vastaan neuvosto annetusta tuomiosta ja edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa komissio vastaan Nederlandse Antillen annetusta tuomiosta käy selkeästi ilmi, että se seikka, että kantaja kuuluu perustamissopimuksen liitteessä IV lueteltujen MMA:iden pieneen ryhmään, ei ole riittävä, jotta voitaisiin katsoa, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen.

40 Lisäksi MMA:iden yleinen intressi alueensa taloudellisten ja sosiaalisten kysymysten osalta toimivaltaisena tahona saada aikaan alueensa taloudellista vau-

rautta koskevia myönteisiä tuloksia ei yksistään riitä sen toteamiseksi, että riidanalainen asetus koskee sitä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, eikä siis sen toteamiseksi, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen (edellä 34 kohdassa mainitussa asiassa Nederlandse Antillen v. neuvosto annetun tuomion 64 kohta).

41 Siltä osin kuin on kyse väitteestä, joka koskee kantajan asemaa sokerimarkkinoilla, on todettava, että sellaisen sokerin jalostustoiminta, joka saapuu MMA:iden alueelle kolmansista maista, ja sellaisen sokerin vientitoiminta, johon sovelletaan AKT/MMA-alkuperän kasautumista, ovat liiketoimintoja, joita mikä tahansa talouden toimija voi harjoittaa koska tahansa missä tahansa MMA:ssa. Kantaja itse myöntää, että Alankomaiden Antilleilla on olemassa myös sokerin jalostustoimintaa. Sokerin jalostus ja sellaisen sokerin vienti, johon sovelletaan AKT/MMA-alkuperän kasautumista, eivät siis ole toimintaa, jonka perusteella kantaja erottuu kaikista muista MMA:ista (ks. tältä osin edellä 34 kohdassa mainitussa asiassa Nederlandse Antillen v. neuvosto annetun tuomion 74 kohta).

42 Lisäksi se seikka, että yhtäältä kantaja ja toisaalta komission ja neuvoston edustajat kävivät neuvotteluita ennen päätöksen 97/803/EY antamista, ei osoita, että riidanalainen asetus koskee kantajaa erikseen. Vaikka nämä neuvottelut käytiin riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen menettelyn yhteydessä, tämä seikka ei myöskään merkitse, että riidanalainen asetus koskisi kantajaa erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla. Se seikka, että henkilö osallistuu tavalla tai toisella menettelyyn, joka johtaa yhteisön säädöksen antamiseen tai toimenpiteen tekemiseen, ei nimittäin tarkoita sitä, että toimenpide koskisi henkilöä erikseen muutoin kuin silloin, kun hänelle annetaan sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä tiettyjä menettelyllisiä takeita (asia T-585/93, Greenpeace ym. v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, 56 ja 63 kohta; asia T-12/96, Area Cova ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2301, 59 kohta; yhdistetyt asiat T-38/99-T-50/99, Sociedade Agricola dos Arinhos ym. v. komissio, tuomio 7.2.2001, Kok. 2001, s. II-585, 46 kohta), mikä esillä olevassa asiassa ei ole asian laita.

43 Lopuksi se seikka, että asiakirjat Itävallan, Suomen, Portugalin, Espanjan ja Ruotsin liittymisehdoista Euroopan yhteisöihin on ratifioitu vain Alankomaiden eikä Aruban osalta, ei osoita, että riidanalainen asetus, joka on komission antama asiakirja, koskee kantajaa eri tavalla kuin muita MMA:ita.

44 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että kantaja ei ole osoittanut, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen.

45 Näissä olosuhteissa kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

46 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

47 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja neuvosto, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja komission oikeudenkäyntikuluista.**

3) **Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 17 päivänä syyskuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

K. Lenaerts

kolmannen jaoston puheenjohtaja